

dr Magdalena Kun-Buczko
adiunkt, Zakład Prawa Europejskiego
Wydział Prawa Uniwersytet w Białymstoku
e-mail: m.kun-buczko@uwb.edu.pl
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2424-7158>

**Lekcja: Cele i główne dziania inicjatyw międzynarodowych G-7/8 i G-20
oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju¹**

SŁOWA KLUCZE: G7/G8, G20, współpraca międzynarodowa, bezpieczeństwo globalne, gospodarka światowa

I. Inicjatywy międzynarodowe G7/8 i G20

W okresie po zakończeniu II wojny światowej państwa szukały wielu form i płaszczyzn współpracy. Powstawało szereg inicjatyw międzynarodowych działających w różnych formach i różnych obszarach (np. Rada Europy, Wspólnoty Europejskie, ONZ, NATO). Inicjatywa G7 była pierwotnie wynikiem poszukiwania współpracy w zakresie ekonomicznym, a dokładniej rzecz ujmując chodziło o problemy walutowe oraz energetyczne.

Kielkująca koncepcja powołania grupy **skupiającej szefów rządów i ministrów krajów będących największymi potęgami przemysłowymi na świecie doprowadziła do organizacji pierwszego szczytu, który odbył się w dniach 15-17 listopada 1975 r. na zamku w Rambouillet pod Paryżem. Uczestnikami tego spotkania byli przedstawiciele 6 państw: Francji, RFN, Wielkiej Brytanii, Japonii, Stanów Zjednoczonych i Włoch. W 1976 r. do grupy tej dołączyła Kanada i od tego momentu mówimy o szczytach G-7.²**

Coroczne szczyty Grupy G-7 przekształciły się z czasem w platformę służącą określeniu kierunku wielostronnego dialogu i formułowaniu politycznych reakcji na globalne wyzwania.

¹ Publikacja dofinansowana ze środków budżetu państwa w ramach programu Ministra Edukacji i Nauki pod nazwą „Nauka dla Społeczeństwa II” nr projektu NdS-II/SN/0131/2023/01 kwota dofinansowania 431 200,00 zł całkowita wartość projektu” 431 200,00 zł.

² R. Matera, Wymiary bezpieczeństwa międzynarodowego na szczytach G7/G8, *Polityka i Społeczeństwo*, 2(13) 2015, s. 126.

Wraz z zakończeniem zimnej wojny zaczął pojawiać się temat powiększenia G-7 o kraje zza żelaznej kurtyny. Rozpoczęto dialog z radzieckim przywódcą Michaiłem Gorbaczowem, który zapewniał wówczas, że ZSRR poszukuje nowego miejsca w porządku międzynarodowym. Dowodem na to miał być zaprezentowany program Pierestrojki. Rosja poraz pierwszy wzięła udział w szczycie G-7 w Tokio w 1993 r. Członkiem grupy stała się jednak dopiero w 1997 r. Od tamtej pory grupa zaczęła nosić nazwę G-8. Do pierwszego szczytu z udziałem Rosji jako gospodarza doszło w 2006 r., a spotkanie odbyło się w Sankt Petersburgu.

W Od 2005 r. do G- 8 dołączyli przywódcy krajów wschodzących gospodarek – Brazylii, Chin, Indii, Meksyku i Republiki Południowej Afryki. Powstał nowy format grupy określany mianem G8+5.2014 r.

Po aneksji po aneksji Krymu i wojnie w Donbasie członkostwo w G-8 Rosji zostało zawieszone.

Warto wspomnieć, że w 1977 r. przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej po raz pierwszy uczestniczyli w szczycie G-7 w Londynie, a od szczytu w Ottawie w 1981 r. UE jest angażowana we wszystkie dyskusje polityczne szczytu. Reprezentowana jest przez przewodców państw członkowskich. Uzupełnia ona rolę grupy G-20, która jest powszechnie uznawana za ramy obecnej koordynacji gospodarczej na świecie. W spotkaniach grupy, obok przedstawicieli państw członkowskich, uczestniczy również przewodniczący Rady Europejskiej i przewodniczący Komisji Europejskiej jako przedstawiciele Unii Europejskiej.

Charakter prawny podejmowanych działań

System G7/8 **nie jest organizacją międzynarodową**, nie posiada stałych organów ani sformalizowanej struktury. Nie działa też w oparciu o umowę międzynarodową. Jego podstawą są szczyty-spotkania przywódców państw podczas których podejmowane są decyzje, ustalenia i wytyczne. Nie mają one mocy prawnie wiążącej, ale wywierają wpływ polityczny. Decyzje podejmowane przez przywódców tych państw wywierają realny wpływ na sytuację międzynarodową.

Cele inicjatywy G7/8 obejmują:

- prowadzenie rozmów w celu ujednolicenia polityki gospodarczej na świecie i wspólnego reagowania na problemy, takie jak kryzys migracyjny, terroryzm, brexit, ocieplenie klimatu, epidemia koronawirusa,

- współpraca państw w zakresie m. in. polityki makroekonomicznej (np. inflacja, zatrudnienie, wzrost gospodarczy), handlu, polityki monetarnej, energii, ochrony środowiska, bezpieczeństwa międzynarodowego, konfliktów o charakterze globalnym i regionalnym zbrojnych (np. agresja zbrojna, terroryzm, czy wojny domowe), poszanowanie pokoju, niepodległość państw i wypracowywanie w tym zakresie wspólnych stanowisk, raportów, planów działania, wspólnych przedsięwzięć, zaleceń kierowanych do państw członkowskich lub do organizacji międzynarodowych,
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi, np. ONZ, Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF), Bank Światowy (WB), Światowa Organizacja Handlu (WTO), Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i wiele innych odpowiadających za bezpieczeństwo polityczne, ekonomiczne, militarne, humanitarne i ekologiczne.
- stały monitoring sytuacji międzynarodowej i reagowanie w przypadku zagrożeń dla światowego bezpieczeństwa,
- wzmacnianie międzynarodowej współpracy ekonomicznej.

Obszary i przykłady działań G7/8

Jak wspomniano we wstępie grupa G-7 była w początkowym okresie swojej działalności dedykowana współpracy w zakresie ekonomicznym. Z biegiem czasu stała się również forum współpracy politycznej. Poniżej zostaną wskazane wybrane obszary i przykłady działań G7/8:

- w 1980 r. przywódcy przyjęli deklarację wenecką w której potępili radziecką okupację w Afganistanie wzywając ZSSR do opuszczenia terytorium tego państwa i przywrócenia mu suwerenności i integralności politycznej oraz niepodległości. W wyniku agresji ZSRR wprowadzono wobec tego państwa sankcje, m. in. częściowe embargo na zboże i zakaz połowów na amerykańskich wodach terytorialnych. Prezydent Carter zapowiedział bojkot olimpiady w Moskwie.³
- inicjatywy dotyczące kontroli zbrojeń, rozbrojenia kwestii podnoszenia bezpieczeństwa nuklearnego. Tematyka pojawia się na szczytach G7/8 regularnie od lat 90 ubiegłego wieku. Podczas spotkania w Moskwie w 1996 r. przywódcy ósemki podpisali deklarację nt.

³ Ibidem, s. 129. Stosunek grupy Siedmiu do Europy Środkowej i Wschodniej w okresie zimnej wojny oraz w czasie transformacji ustrojowej, *Studia Europejskie – Studies in European Affairs*, 1/2008,

bezpieczeństwa nuklearnego, w której podkreślano, że podstawą odpowiedzialności za pokojowe użycie energii nuklearnej jest bezpieczeństwo tych materiałów. W deklaracji podnoszono min. jawność działań w sektorze nuklearnym, zapewnienie odszkodowań ofiarom wypadków nuklearnych, zarządzanie odpadami nuklearnymi. To właśnie m.in. dzięki aktywności grupy udało się przyspieszyć prace nad umowami międzynarodowymi w zakresie broni chemicznej. Po atakach terrorystycznych na World Trade Center w 2001 r. G-8 uruchomiła program Globalnego Partnerstwa przeciw Rozprzestrzenianiu Broni i Środków Masowej Zagłady.

- w zakresie ochrony środowiska członkom forum udało się zbudować sieć instytucji odpowiedzialnych za poszczególne obszary ochrony środowiska.
- w Deklaracji po szczycie w Elmau (Niemcy) w 2015 r. Grupa G- 7 podkreśliła potrzebę współpracy w zakresie m.in. przedsiębiorczości kobiet, zrównoważonego łańcucha dostaw, przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym, efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i ochrony środowiska morskiego.
- członkowie grupy G-7 podejmują walkę z przestępczością w zakresie prania brudnych pieniędzy. Wystosowano kilkadziesiąt zaleceń na temat walki z nielegalnymi przepływami finansowymi. Podejmowano środki przeciwdziałania przestępstwom podatkowym oraz nielegalnym praktykom w branży IT. Pod koniec lat 90-tych uruchomiono współpracę ministerstw sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w tym zakresie.
- podczas szczytu w Kornwalii w 2021 r. przywódcy G-7 rozmawiali o wielu pilnych kwestiach, w tym Covid-19, gotowości na pandemię i odbudowie gospodarczej; wyzwaniach geopolitycznych i sprawach zagranicznych; handlu i rozwoju; promowaniu otwartych społeczeństw i wartości demokratycznych; a także o walce ze zmianą klimatu i ochronie środowiska. Przywódcy wyznaczyli wspólny cel, którym jest położenie kresu pandemii w 2022 r. Będzie to wymagać zaszczepienia co najmniej 60% ludności świata. Międzynarodowym priorytetem G-7 jest więc zapewnienie bezpiecznych, skutecznych, dostępnych i przystępnych cenowo szczepionek. Po agresji Rosji na Ukrainę, przywódcy G-7 wspierają Ukrainę wzywając do współpracy całą społeczność międzynarodową.
- w związku z pandemią COVID-19 oraz rosyjską agresją na Ukrainę od 2022 r. członkowie G-7 na liście priorytetowej umieścili bezpieczeństwo żywnościowe.⁴

⁴ https://agriculture.ec.europa.eu/international/international-cooperation/international-organisations/g7_pl

- szczyt G-7 , który odbył się w 2022 r. w Niemczech wysłał silne przesłanie jedności dla społeczności międzynarodowej. Podkreślano, że wspólnym celem G-7 jest przede wszystkim zatrzymanie rosyjskiej maszyny wojennej i ochrona swoich gospodarek i gospodarek partnerów gospodarczych. Przywódcy G-7 potępił agresję Rosji na Ukrainę i zadeklarowali dalszą pomoc finansową i humanitarną. Jednocześnie podtrzymali dalsze utrzymywanie sankcji wobec Rosji.⁵

- kontynuacją tematów podejmowanych w latach poprzednich były szczyty przywódców G-7 w Hiroszimie (Japonia) w 2023 r i w Apulii (Włochy) 2024 r. Tematami przewodnimi były obszary dotyczące agresji Rosji na Ukrainie, nuklearne rozbrojenie i nieprolifracja, globalna gospodarka i zrównoważony rozwój, zmiana klimatu, energia i środowisko, bezpieczeństwo żywnościowe i zdrowie oraz współpraca w partnerami międzynarodowymi.⁶ W roku 2024 nacisk położono dodatkowo na problematykę sztucznej inteligencji oraz sytuacji na Bliskim Wschodzie. W kwestii wojny w Ukrainie potwierdzono niewzruszone i wielowymiarowe wsparcie. Podjęto decyzję o uruchomieniu mechanizmu pożyczkowego, w ramach którego grupa G-7 ma uzyskać na rynkach finansowych wsparcie finansowe dla Ukrainy w wysokości ok 50 mld dolarów. Spłata tych środków będzie zabezpieczona odsetkami od rosyjskiego kapitału zamrożonego m.in. w państwach UE. G-7 ma współpracować w tym zakresie z poszczególnymi państwami, w których ulokowane są rosyjskie środki. Pieniądze mają być przeznaczone na różnorodne cele, m. in. cywilne i militarne.⁷

II. Grupa G- 20

Jest to grupa, w skład której wchodzi **19 najbogatszych państw świata i Unia Europejska**. Stanowi ważne forum koordynacji polityki gospodarczej. Została powołana w 1999 r. jako rozszerzenie G-8 o państwa odgrywające istotną rolę w światowej gospodarce. Impulsem do powołania tej grupy był kryzys gospodarczy w Azji i Rosji w latach 1997-1998.

Pierwszy szczyt grupy odbył się w Berlinie w 1999 r. W pierwotnej formule grupa funkcjonowała jako nieformalne spotkania państw członkowskich na poziomie ministrów finansów i szefów banków centralnych. Wraz z początkiem światowego kryzysu finansowego

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/international-summit/2022/06/26-28/>

⁶ <https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/international-summit/2023/05/19-21/> ,
<https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/international-summit/2024/06/13-15/>

⁷ <https://www.pism.pl/publikacje/szczyt-g7-we-wloszech-w-poszukiwaniu-rozwiazan-konfliktow-i-problemow-globalnych>

w 2008 r. grupa działa na dwóch poziomach: ministerialnym oraz głów państw/szefów rządów. Pierwsze spotkanie w nowej formule odbyło się w Waszyngtonie w 2008 r.

W skład Grupy G-20 wchodzi następujące kraje: Arabia Saudyjska, Argentyna, Australia, Brazylia, Chiny, Francja, Indie, Indonezja, Japonia, Kanada, Korea Południowa, Meksyk, Niemcy, Rosja, Republika Południowej Afryki, Turcja, Stany Zjednoczone, Wielka Brytania i Włochy. G-20 reprezentuje prawie 61% wszystkich ludzi na świecie, a kraje członkowskie odpowiadają za blisko 85% produktu światowego brutto. Oznacza to, że grupa może rozstrzygać problemy o zasięgu globalnym.

G-20 nie ma stałych struktur. Pracami zarządza państwo członkowskie sprawujące roczną prezydencję, które koordynuje działania z państwem poprzednio pełniącym tę funkcję oraz z tym, które obejmie prezydencję jako następne (tzw. trójka prezydencji). Najważniejsze decyzje są podejmowane na szczytach przywódców. Obrady ministrów noszą nazwę spotkań, na których przyjmowane są komunikaty. Oprócz 20 stałych członków w spotkaniach G-20 uczestniczą: Hiszpania, przewodniczący Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), przewodniczący Unii Afrykańskiej, przedstawiciel Nowego Partnerstwa dla Rozwoju Afryki (NEPAD), państwo (czasem więcej niż jedno) zaproszone przez prezydencję, zwykle z jej regionu, dyrektor zarządzający i przewodniczący Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW), prezes Banku Światowego oraz przewodniczący Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).⁸

Cele inicjatywy G-20

- budowanie porozumienia w najważniejszych kwestiach polityczno-gospodarczych oraz zapewnienie bezpieczeństwa, stabilności i ciągłości globalnego systemu finansowego,
- wzmocnienie współpracy przy odbudowie globalnego wzrostu gospodarczego i prowadzeniu niezbędnych reform w światowym systemie finansowym,
- wdrożenie działań zgodnych ze wspólnymi zasadami: zwiększenia przejrzystości i rozliczalności rynków finansowych, reżimów regulacyjnych, nadzoru ostrożnościowego i zarządzania ryzykiem, promowania uczciwości na rynkach finansowych oraz wzmocnienia współpracy międzynarodowej,

⁸ Przegląd wydarzeń w Unii Europejskiej i informacji i Unii Europejskiej, Biuletyn Europejski, Biura Analiz Sejmowych, nr 7(49), 2022, tekst dostępny pod adresem:
[https://orka.sejm.gov.pl/WydBAS.nsf/0/38C8074C3FD122E1C12588380041D527/\\$file/BE_049_NS_008.pdf](https://orka.sejm.gov.pl/WydBAS.nsf/0/38C8074C3FD122E1C12588380041D527/$file/BE_049_NS_008.pdf)

- przeciwdziałanie terroryzmowi, zagrożeniom zdrowotnym, walka ze zmianą klimatu, wspieranie bezpieczeństwa energetycznego i równości płci.⁹

Obszary i przykłady działań grupy G-20

- W 2013 r. podczas szczytu w Sankt Petersburgu zadeklarowano, że Grupa będzie kontynuować działania m. in. na rzecz wzrostu gospodarczego, otwartych rynków handlu i inwestycji, gospodarki międzynarodowej opartej na zasadach, stabilnego i przejrzystego systemu finansowego, silnych i zapewniających lepszą reprezentację instytucji globalnych, otwartych i przejrzystych rządów oraz inkluzyjnej i zrównoważonej globalnej gospodarki dla wszystkich.
- W deklaracji przyjętej podczas szczytu w Hamburgu w 2017 r. członkowie Grupy podkreślili gotowość stawienia czoła wyzwaniom w zakresie m.in. terroryzmu, zagrożeń zdrowotnych, zmiany klimatu, bezpieczeństwa energetycznego czy równości płci.
- w 2019 r. skoncentrowano się na transformacji cyfrowej, klimacie i energii oraz nierównościach i starzeniu się społeczeństwa.
- od 2020 r. wiodącym tematem spotkań przywódców w ramach G20 były działania podejmowane w związku z pandemią COVID-19. Podjęto plan działania G20 w zakresie wspierania światowej gospodarki w czasie pandemii, który był następnie aktualizowany przez kolejne prezydencje.
- podczas szczytu w 2023 r. który odbył się w Indiach Przywódcy państw grupy G20 wyrazili sprzeciw wobec „użycia siły w celu zajęcia terytorium” i podważania suwerenności państw. W punkcie odnoszącym się do wojny na Ukrainie nie potępilli jednak Rosji.

Grupa G-20, wraz z grupą G7- to kluczowa platforma międzynarodowa do koordynowania różnego rodzaju działań na arenie międzynarodowej.

III. Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)

OECD powstała w 1961 r. na mocy Konwencji Paryskiej, podpisanej w 1960 r.¹⁰ Zastąpiła powołaną w 1948 r. Organizację Europejskiej Współpracy Gospodarczej. Założycielami OECD było 20 państw, tj.: Austria, Belgia, Dania, Francja, Grecja, Hiszpania,

⁹ Ibidem.

¹⁰ Konwencja o Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju wraz z protokołami dodatkowymi nr 1 i 2 z dn. 14.12.1960 r. (DZ.U. z 1998 r. Nr 76 poz. 490).

Holandia, Irlandia, Islandia, Kanada, Luksemburg, Norwegia, Portugalia, RFN, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Wielka Brytania i Włochy. Polska została krajem członkowskim w 1996 r. Obecnie do OECD należy 38 państw, kandyduje 6 państw (Argentyna, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Peru i Rumunia), a 5 państw (Brazylia, Chiny, Indie, Indonezja i RPA) ma status kluczowych partnerów. Siedziba organizacji znajduje się w Paryżu. Od 2021 r. funkcję Sekretarza Generalnego pełni Mathias Cormann (Australia).¹¹

OECD jest międzyrządową organizacją gospodarczą. Dla osiągnięcia swoich celów OECD może podejmować **decyzje wiążące wobec wszystkich państw członkowskich, przedkładać zalecenia oraz zawierać umowy z państwami członkowskimi, krajami nieczłonkowskimi i organizacjami międzynarodowymi.**

OECD pełni funkcję doradcy strategicznego Grupy G-20, uczestniczy we wszystkich spotkaniach grup roboczych oraz dostarcza dane, raporty analityczne i propozycje dotyczące konkretnych tematów, często wspólnie z innymi organizacjami międzynarodowymi.

Głównym celem OECD jest poszukiwanie i promowanie najlepszych rozwiązań politycznych i gospodarczych mających na celu poprawę jakości życia ludzi na całym świecie, w myśl hasła „Lepsze polityki dla lepszego życia”

Działania OECD

- prowadzi **prace badawcze oraz koncepcyjne skupiające się na najważniejszych zagadnieniach społecznych oraz gospodarczych.** Do istotnych aspektów funkcjonowania OECD należy działalność publikacyjna, a jej publikacje należą do najbardziej oczekiwanych raportów na temat perspektyw gospodarki światowej oraz sytuacji ekonomicznej poszczególnych krajów.
- opracowuje **raporty i opinie** służące analizowaniu globalnych zależności pomiędzy wysoko rozwiniętymi państwami świata, **pomagają ocenić dany kraj pod względem jakości prawa, klimatu inwestycyjnego i potencjalnych zagrożeń.**
- OECD prowadzi także **cykliczne badania.** Średnio co półtora roku każde z państw-członków **musi się poddać wszechstronnemu i surowemu przeglądowi polityki makroekonomicznej,**

¹¹<https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/BASLeksykon.xsp?id=98D15DB95F04F00BC1257A4500404AB1&litera=O&SessionID=1707EE8104DC17291D29EDC1440DC1693625CFB7>

w którym uczestniczą wszystkie pozostałe państwa. Podobnie sprawa wygląda z przeglądami sektorowymi np. polityki ochrony zdrowia czy polityki ekologicznej.

- spełnia także rolę swego rodzaju **forum**, na którym rozwinięte państwa świata mogą prowadzić dyskusję i wymieniać się doświadczeniami.¹²

LITERATURA WYKORZYSTANA W PRACY:

Matera R. Wymiary bezpieczeństwa międzynarodowego na szczytach G7/G8, *Polityka i Społeczeństwo*, 2(13) 2015.

Konwencja o Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju wraz z protokołami dodatkowymi nr 1 i 2 z dn. 14.12.1960 r. (DZ.U. z 1998 r. Nr 76 poz. 490).

Przegląd wydarzeń w Unii Europejskiej i informacji o Unii Europejskiej, *Biuletyn Europejski*, Biura Analiz Sejmowych, nr 7(49), 2022.

Stosunek grupy Siedmiu do Europy Środkowej i Wschodniej w okresie zimnej wojny oraz w czasie transformacji ustrojowej, *Studia Europejskie – Studies in European Affairs*, 1/2008.

<https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/international-summit/2024/06/13-15/>

https://agriculture.ec.europa.eu/international/international-cooperation/international-organisations/g7_pl

<https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/international-summit/2022/06/26-28/>

<https://businessinsider.com.pl/wiadomosci/co-to-jest-oecd-organizacja-wspolpracy-gospodarczej-i-rozwoju/gr8hypf>

<https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/international-summit/2023/05/19-21/>

<https://www.pism.pl/publikacje/szczyt-g7-we-wloszech-w-poszukiwaniu-rozwiazan-konfliktow-i-problemow-globalnych>

<https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/BASLeksykon.xsp?id=98D15DB95F04F00BC1257A4500404AB1&litera=O&SessionID=1707EE8104DC17291D29EDC1440DC1693625CFB7>

¹² <https://businessinsider.com.pl/wiadomosci/co-to-jest-oecd-organizacja-wspolpracy-gospodarczej-i-rozwoju/gr8hypf>

SCENARIUSZ DO LEKCJI**Cele i główne dziaania inicjatyw międzynarodowych G-7/8 i G-20
oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.****Cele:**

- zapoznanie ucznia z istotą działania inicjatyw międzynarodowych G-7/8 i G-20 oraz Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- kształtowanie w uczniu umiejętności kreatywnego myślenia;
- zapoznanie ucznia z przykładowymi działaniami inicjatyw międzynarodowych G-7/8 i G-20 oraz Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;

Planowane efekty kształcenia:

- uczeń potrafi zdefiniować inicjatywy międzynarodowe G-7/8 i G-20 oraz Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- uczeń potrafi określić różnice w statusie między inicjatywami międzynarodowymi G-7/8 i G-20 oraz Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- uczeń potrafi wskazać podstawowe cele i przykładowe działania inicjatyw międzynarodowych G-7/8 i G-20 oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;

Metody i formy pracy:

wykład, dyskusja, praca w grupach, praca indywidualna

Przebieg lekcji:

1. WSTĘP: czynności organizacyjne, zapoznanie uczniów z tematem i celami lekcji.
2. ROZWINIĘCIE:

Nauczyciel omawia cele i główne dziaania inicjatyw międzynarodowych G-7/8 i G-20 oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, definiuje inicjatywy oraz OECD, wskazuje na różnice. Podaje przykłady podejmowanych działań

Prowadzi z uczniami dyskusję na temat roli Grup G-7/8 i G-20 oraz OECD.

Praca w grupach: Nauczyciel dzieli klasę na grupy odpowiadające liczbie państw danej grupy (G7 lub G-20). Treść zadania: Jako reprezentanci swoich państw przygotujcie swoje stanowisko, które będzie prezentowane na kolejnym szczycie w zakresie m. in. polityki

makroekonomicznej (np. inflacja, zatrudnienie, wzrost gospodarczy), handlu, energii, ochrony środowiska, poszanowania pokoju. Następnie spróbujcie wypracować wspólne stanowisko.

3. **ZAKOŃCZENIE:** Nauczyciel podsumowuje lekcję wskazując na rolę inicjatyw G-7/8 i G-20 oraz OECD. Odnosi się do kierunków przyszłych ich działań wypracowanych przez uczniów.

